

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๓๕/๒๕๕๕

เรื่องพิจารณาที่ ๓๕/๒๕๕๕

วันที่ ๒๕ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕

ระหว่าง นายเรืองไกร ลีกิจวัฒนะ ผู้ร้อง
ผู้ตรวจการแผ่นดิน ที่ ๑ คณะกรรมการการเลือกตั้ง ที่ ๒ พรรคเพื่อไทย ที่ ๓
พรรคประชาธิปัตย์ ที่ ๔ พรรคภูมิใจไทย ที่ ๕ พรรคชาติไทยพัฒนา ที่ ๖
พรรคชาติพัฒนา ที่ ๗ และพรรคพลังชล ที่ ๘ ผู้ถูกร้อง

เรื่อง คำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ ประกอบมาตรา ๖๒

นายเรืองไกร ลีกิจวัฒนะ ยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ ประกอบมาตรา ๖๒ ว่า องค์การอิสระตามรัฐธรรมนูญ และพรรคการเมือง ใช้สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญเพื่อยุติการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยการสนับสนุนให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ หรือไม่ ขอให้จริงตามคำร้องและเอกสารประกอบ สรุปได้ดังนี้

ผู้ร้องเห็นว่า การที่ที่ประชุมคณะกรรมการที่ปรึกษาด้านกฎหมายรัฐธรรมนูญของผู้ถูกร้องที่ ๑ ครั้งที่ ๕/๒๕๕๕ มีมติไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ๓ ประเด็น ได้แก่ ประเด็นที่ ๑ การบัญญัติให้ประธานรัฐสภาเป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการแทนนายกรัฐมนตรี เป็นการไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๕ ประเด็นที่ ๒ การให้ประธานรัฐสภาเป็นผู้วินิจฉัยว่าร่างรัฐธรรมนูญเป็นการเปลี่ยนแปลงการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือเปลี่ยนแปลงรูปของรัฐนั้น เป็นการให้องค์กรทางการเมืองเป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัยปัญหา

ทางการเมือง ซึ่งปัญหานี้ควรได้รับการพิจารณาโดยศาลรัฐธรรมนูญ ประเด็นที่ ๓ การที่ร่างแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ กำหนดว่าเมื่อประชาชนได้ลงมติรับรองร่างรัฐธรรมนูญแล้วจึงนำขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายพระมหากษัตริย์ หากทรงยับยั้ง ต้องส่งกลับไปยังสภามติยืนยันนั้น ไม่ควรบัญญัติในลักษณะนี้ เนื่องจากขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ ทั้งยังเป็นการมิบังควรในทางการเมือง โดยควรจะบัญญัติให้มีการลงประชามติแล้วให้ประธานรัฐสภานำขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายเพื่อทรงลงพระปรมาภิไธยและประกาศใช้เป็นรัฐธรรมนูญเช่นในอดีตจะเหมาะสมกว่า ข้อเท็จจริงดังกล่าวเชื่อได้ว่า ผู้ถูกร้องที่ ๑ มีพฤติการณ์ในการใช้สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยการสนับสนุนให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ ตามคำร้องในเรื่องพิจารณาที่ ๑๘-๒๒/๒๕๕๕

การที่ผู้ถูกร้องที่ ๒ มีความเห็นเป็นเอกฉันท์ตามร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๕๑/๕ (๔) โดยยืนยันว่า หากจะให้ผู้ถูกร้องที่ ๒ เป็นผู้จัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ ก็ควรที่จะออกเป็นพระราชบัญญัติว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ เพราะหากออกเป็นระเบียบ ผู้ถูกร้องที่ ๒ ไม่สามารถที่จะไปบังคับลงโทษผู้ใดได้ และเชื่อว่าหากมีคนของผู้ถูกร้องที่ ๒ เข้าไปร่วมดำเนินการยกร่างด้วย คงจะแล้วเสร็จภายใน ๑-๒ เดือน ข้อเท็จจริงดังกล่าวเชื่อได้ว่า ผู้ถูกร้องที่ ๒ มีพฤติการณ์ในการใช้สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยการสนับสนุนให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ ตามคำร้องในเรื่องพิจารณาที่ ๑๘-๒๒/๒๕๕๕

การที่ผู้ถูกร้องที่ ๓ ถึงที่ ๘ ได้ส่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในสังกัดพรรคการเมืองของตน เข้าร่วมเป็นกรรมาธิการตามสัดส่วนที่ระบุไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๕ วรรคห้า ในคณะกรรมาธิการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช ... ของรัฐสภา ตามบันทึกการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ เป็นการสนับสนุนการแก้ไขรัฐธรรมนูญตามคำร้องในเรื่องพิจารณาที่ ๑๘-๒๒/๒๕๕๕

ผู้ร้องจึงขอให้วินิจฉัยสั่งการให้ผู้ถูกร้องที่ ๑ ผู้ถูกร้องที่ ๒ เลิกการกระทำการใช้สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยโดยการสนับสนุนให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ ตามเรื่องพิจารณาที่ ๑๘-๒๒/๒๕๕๕ และขอให้ยุบพรรคการเมืองผู้ถูกร้องที่ ๓ ผู้ถูกร้องที่ ๔ ผู้ถูกร้องที่ ๕ ผู้ถูกร้องที่ ๖ ผู้ถูกร้องที่ ๗ และผู้ถูกร้องที่ ๘

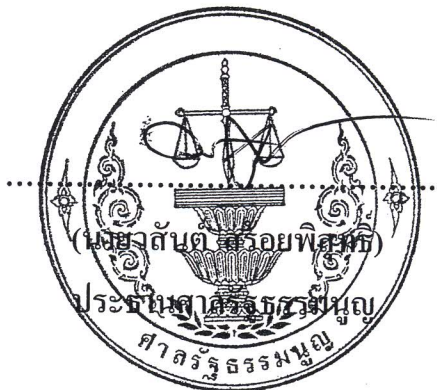

หากศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้ววินิจฉัยว่า การแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญตามเรื่องพิจารณาที่ ๑๘-๒๒/๒๕๕๕ เป็นการกระทำโดยการใช้สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง และเมื่อมีคำสั่งตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ วรรคสาม แล้ว ขอให้มีการคำสั่งตามความในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ วรรคสี่ ด้วย

ในระหว่างการพิจารณาคดีของศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ร้องได้ยื่นหนังสือขอถอนคำร้อง ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า ศาลชอบที่จะรับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยหรือไม่

พิจารณาแล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๕ บัญญัติว่า ในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญเห็นว่า เรื่องใดหรือประเด็นใดที่ได้มีการเสนอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณา เป็นเรื่องหรือประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญได้เคยพิจารณาวินิจฉัยแล้ว ศาลรัฐธรรมนูญจะไม่รับเรื่องหรือประเด็นดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้ เมื่อคำร้องนี้มีข้อเท็จจริงเป็นประเด็นเดียวกันและเกี่ยวเนื่องกับผลการพิจารณาคดีในเรื่องพิจารณาที่ ๑๘-๒๒/๒๕๕๕ โดยผู้ร้องได้ขอให้นำผลการวินิจฉัยคดีดังกล่าวมาเป็นเหตุในการพิจารณาคดีนี้ แต่โดยที่เมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยที่ ๑๘-๒๒/๒๕๕๕ ยกคำร้องในคดีเรื่องพิจารณาที่ ๑๘-๒๒/๒๕๕๕ แล้ว กรณีเป็นเรื่องหรือประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญได้เคยพิจารณาวินิจฉัยไว้แล้ว จึงต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๕ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย และไม่จำเป็นต้องพิจารณาหนังสือขอถอนคำร้องของผู้ร้องอีก

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

(คำสั่งที่ ๓๕/๒๕๕๕)

[Signature]

(นายจรูญ ภัคดีชนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Signature]

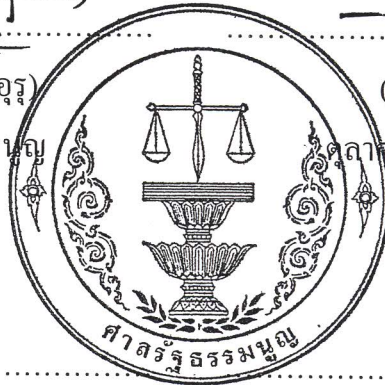
(นายจรูญ อินทจาร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Signature]

(นายเฉลิมพล เอกอุรุ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Signature]

(นายซัช ชลวร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Signature]

(นายนุรักษ์ มาประณีต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Signature]

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Signature]

(นายสุพจน์ ไข่มุกด์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Signature]

(นายอุดมศักดิ์ นิตินนตรี)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ